

Říjen

Divadelní zpravodaj

113. sezóna 2022/2023

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

NESMRTELNÁ MAKROPULOS V REŽII PETRA NOVOTNÉHO

S MICHALEM PRZEBINDOU NEJEN O KALIFORNSKÉ MLZE

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→ HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY ★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA 📖 SCÉNIKÉ ČTENÍ

Říjen

NEJAKTUÁLNĚJŠÍ INFORMACE
O PROGRAMU NALEZNETE NA
WWW.VCD.CZ

MĚSTSKÉ DIVADLO

PONDĚLÍ	3.	10:00	KYTICE	KONEC 11:30	→	ŠK
		19:00	G. Aron / MŮJ BÁJEČNÝ ROZVOD		★	
			Laskavá komedie věnovaná všem, kteří ne vlastní vinou zůstali sami. Všechny postavy této irské hry hraje E. Balzerová. Režie J. Kališová. Filmová a divadelní agentura, Praha			
ÚTERÝ	4.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	KONEC 21:20		F
STŘEDA	5.	18:00	NOC NA KARLŠTEJNĚ	KONEC 20:05		N
ČTVRTEK	6.	19:00	ŽITKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35		M
PÁTEK	7.	19:00	VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ	KONEC 21:20		ZADÁNO

NEDĚLE	9.	16:00	K. J. Erben / KYTICE	KONEC 17:30	⇌ str. 24	DERNIÉRA	
Národní poklad z jiné perspektivy. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK							
ÚTERÝ	11.	19:00	MIMO ZÁZNAM	KONEC 21:10			K
STŘEDA	12.	17:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 19:30			L
ČTVRTEK	13.	18:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 20:40			Z
SOBOTA	15.	19:00	Z POSTELE DO POSTELE	KONEC 21:30			
Komedie roku a Komedie diváků GRAND Festivalu smíchu 2019!							
NEDĚLE	16.	19:00	N. Simon / BOŠÉ NOHY V PARKU		→★		
Romantická komedie nejen o lásce. Hrají V. Freimanová, R. Hrušínský, A. Linhartová nebo K. Vágnerová a R. Mácha. Režie K. Iváková. Agentura Harlekýn, Praha							
ÚTERÝ	18.	19:00	SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ	KONEC 20:30	⇌ str. 19	DERNIÉRA	
STŘEDA	19.	19:00	JAKO BŘITVA	KONEC 21:30			R
ČTVRTEK	20.	10:00	MAKROPULOS musical				VG
		19:00	MIMO ZÁZNAM	KONEC 21:10			C
PÁTEK	21.	19:00	PEKAŘOVA ŽENA	KONEC 21:40			H
SOBOTA	22.	19:00	MAKROPULOS musical	I. PREMIÉRA			P1
NEDĚLE	23.	19:00	MAKROPULOS musical	II. PREMIÉRA			P2
PONDĚLÍ	24.	8:30	R. Čechura – J. Šalamoun – M. Sajlerová – Z. Tomeš / MAXIPES FÍK				šk
Dobrodružství psa Fíka, který trochu více vyrostl. Režie Z. Tomeš. Divadlo Krapet, Praha							
		10:30	MAXIPES FÍK				šk
ÚTERÝ	25.	10:00	ONA NENÍ VADNÁ!	KONEC 12:30			šk
		19:00	MAKROPULOS musical				A
STŘEDA	26.	19:00	N. Foster / NIKDY NENÍ POZDĚ		→★		
Komediální příběh dvou lidí, jejichž životní cesty se v průběhu desetiletí několikrát protnou, ale pokaždé se zase vydají jiným směrem. Až dojde k jednomu osudovému setkání... Hrají J. Paulová a V. Vydra. Režie P. Khek. Divadlo Kalich, Praha							
PÁTEK	28.	19:00	ŽÍTKOVSKÉ BOHYNĚ	KONEC 21:35			E
SOBOTA	29.	18:00	MAKROPULOS musical				T
NEDĚLE	30.	19:00	T. Dianiška / BURIAN				Q
Dojemný příběh o životě nejslavnějšího libereckého rodáka, krále komiků V. Buriana. V titulní roli V. Korytářová. Režie T. Dianiška. Divadlo F. X. Šaldy, Liberec							
PONDĚLÍ	31.	9:30	Ch. Dickens / A CHRISTMAS CAROL (Vánoční koleda)				šk
Hráno v originále. Vstupenky nabízí přímo pořadatel TNT Theatre Britain.							
		12:30	A CHRISTMAS CAROL				šk

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE	2.	19:00	NÁHRADA ZA 22. 6.	RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20 ⇌	P2_B+P2_C
PÁTEK	7.	10:00		KALIFORNSKÁ MLHA		VG₁+VG₂
SOBOTA	8.	19:00		KALIFORNSKÁ MLHA	I. PREMIÉRA	P1_A
NEDĚLE	9.	19:00		KALIFORNSKÁ MLHA	II. PREMIÉRA ⇌ str. 9	P2_A
NEDĚLE	16.	19:00		KALIFORNSKÁ MLHA		P1_B
STŘEDA	19.	19:00		NORMÁLNÍ DEBIL 2	KONEC 20:55	B₂
ČTVRTEK	20.	19:00		TRDLO – 40 LET		
Koncert folk-folklorní skupiny Trdlo založené v roce 1982 pardubickými muzikanty, kteří se rozhodli hrát lidovou hudbu jinak než klasické folklorní soubory. Během svého působení si kapela vytvořila osobitý a pro ni typický styl aranžování lidových písní s převažujícími prvky folku, jazzu i vážné hudby.						
PÁTEK	21.	19:00		RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY	KONEC 20:20 ⇌	M₁
ÚTERÝ	25.	19:00		KALIFORNSKÁ MLHA		K₁
NEDĚLE	30.	15:00		K. Plešková / O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVI	⇌ str. 24	DERNIÉRA
Pohádka o dětské odvaze plná humoru, zázraků i přátelství. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK						
PONDĚLÍ	31.	19:00		BLÁZNIVÉ NŮŽKY	KONEC 21:45 ⇌ str. 18	

POEDIUM V KLUBU

PÁTEK	21.	10:00		J. Andruchovyč / STRAŠIDELNÝ ROMÁN	📖	ŠK
Četba ze strhujícího románu <i>Moskoviáda</i> , jehož autorem je nejvýraznější současný ukrajinský spisovatel, důstojný nástupce magického realismu M. Bulgakova. Čtou R. Žák, R. Chvalová a M. Przebinda.						

VČD NA ZÁJEZDECH

STŘEDA	26.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	PROSTĚJOV
ČTVRTEK	27.	19:00	AUDIENCE U KRÁLOVNY	NOVÝ JIČÍN

O. Soukup – G. Osvaldová – P. Abraham / MAKROPULOS musical **str. 9–11 PREMIÉRA**

Muzikálová adaptace známého dramatu K. Čapka o touze po věčném mládí. Píše se rok 1922. V Lucerně začíná silvestrovská show, jejíž hlavní hvězdou je záhadná zpěvačka E. Marty, která dokáže obrátit život naruby každému, s kým se setká... V hlavní roli P. Janečková. Režie P. Novotný.

S. Sachs / KALIFORNSKÁ MLHA **str. 7–8 PREMIÉRA**

Bouřlivý duel mezi škrobeným intelektuálem a svéráznou ženou z okraje společnosti odhalující nečekaná tajemství a končící jako napínavý thriller. Hrají M. Sikorová a A. Postler. Režie M. Przebinda.

K. Tučková – J. Janků – K. Dušková**ŽITKOVSKE BOHYNĚ**

Dramatizace úspěšného románu o ženách, které byly obdařeny darem nadpřirozených schopností. V hlavních rolích P. Janečková a J. Janoušková. Režie K. Dušková.

P. Morgan / AUDIENCE U KRÁLOVNY

Britská monarchie v moderním světě – příběh královny Alžběty II. a jejích dvanácti premiérů, které jednou týdně zve ke konzultacím. V titulní roli P. Janečková, za roli v širší nominaci na **Cenu Thálie 2020**. Režie P. Novotný.

P. Abraham / MIMO ZÁZNAM

Nekorektní černá komedie z prostředí vysoké politiky, která čerpá z předvolebních tahanic a čachrů v (nejen) českých zemích. V hlavních rolích P. Janečková, L. Špiner a J. Janoušková. Režie P. Novotný.

A. Ayckbourn / Z POSTELE DO POSTELE

Komedie roku a diváků **GRAND Festivalu smíchu 2019**. Čtyři páry ve třech bytech, potažmo ložnicích. Hrají L. Mecerodová, P. Janečková, M. Sikorová, V. Malá, M. Mejzlík, T. Lněnička, J. Musil a P. Borovec. Režie Z. Dušek.

J. Havelka / SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ

Komedie ze života vlastníků bytových jednotek. Hrají V. Malá, J. Kalužný, M. Mejzlík, T. Lněnička, R. Chvalová, J. Pejchal, J. Musil, R. Žák a další. Režie P. Štindl.

N. J. Berry**RYCHLOST DOPADU SNĚHOVÉ VLOČKY**

Příběh nevyhnutelného sblížení i mjení od dětství až do dne X. Intimní hra o jiskře, která přeskočí mezi dvěma lidmi a nedá se ničím uhasit, o intenzitě nečekaných pocitů, krásných i bolavých, o nezadržitelnosti prchajících okamžiků, za nimiž se otevírají nové, neznámé prostory... Hrají K. Šafránková a J. Láska. Režie M. Tyc.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu v retro-komedii plné nadsázky i nostalgie. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková j. h. a P. Borovec. Režie R. Bellan.

H. Lewis – J. Sayer – H. Shields**VELKÁ BANKOVNÍ LOUPEŽ**

Cena diváků a studentské poroty GRAND Festivalu smíchu 2020. Parodická crazy komedie o jedné ne-tradiční loupeži. Hrají L. Špiner, K. Hulcová, P. Dohnal, Z. Kalina j. h. a další. Režie R. Bellan.

J. Stein – S. Schwartz / PEKAŘOVA ŽENA

Muzikálová komedie o tom, jak silná může být láska, která vás přenesle do poloviny 30. let, kdy Evropu zaplavil francouzský šanson... V hlavních rolích T. Lněnička a E. Jechová nebo A. Trembecká j. h. Režie P. Gazdík.

A. Ayckbourn / ONA NENÍ VADNÁ!

Komedie s prvky sci-fi z prostředí televizního natáčení. Ve studiu, které vyrábí nekonečné seriály, zaměstnávají místo herců herecké roboty. Jedna robotka ale začne projevovat smysl pro humor. A pak se dějí věci... V hlavních rolích K. Šafránková, J. Láska a A. Postler. Režie Z. Dušek.

L. Lagronová / JAKO BŘITVA

Obraz B. Němcové na pozadí všudypřítomné průměrnosti, která není žádné době cizí. V hlavní roli M. Sikorová. Režie R. Lipus.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL 2

Osmdesátky aneb Kalendárium. Volné pokračování stejnojmenné retrokomedie z mládí průšviháře Norberta Intribuse. Hrají J. Láska, V. Malá, P. Borovec a L. Špiner. Režie R. Bellan.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Interaktivní kriminální komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špiner a M. Němec j. h. Režie P. Novotný.

K. Svoboda – Z. Podskalský – J. Štáidl – E. Krečmar / NOC NA KARLŠTEJNĚ

Legendární muzikál podle stejnojmenného filmu na motivy hry J. Vrchlického o tom, že ani zákaz krále není silnější než láska ženy... V hlavních rolích P. Štěpánek j. h. a M. Sikorová. Režie P. Novotný.

↑ Z. KALINA A V. SVOJTKOVÁ, M.A.S.H., FOTO VRŠOVICKÉ DIVADLO MANA

↑ V. MALÁ, J. LÁSKA, P. BOROVEC A L. ŠPINER, NORMÁLNÍ DEBIL 2, FOTO J. VOSTÁREK

PŘIPRAVUJEME NA LISTOPAD

MĚSTSKÉ DIVADLO

**VSTUPENKY
JÍŽ V PRODEJI!**
NAŠE TITULY OD 3. ŘÍJNA

ČTVRTEK **3.** 19:00

Ondřej Havelka a jeho Melody Makers
POKLAD NA STŘÍBRNÉM PLÁTNĚ

Nová koncertní show plná nejhezčích písní filmového plátna 30. a 40. let.

NEDĚLE **6.** 19:00

NÁHRADA
ZA 2. 2.

R. Hooker – T. Kelly / M.A.S.H.

Divadelní adaptace slavného amerického seriálového fenoménu. Hrají Z. Kalina, T. Novotný, H. Hornáčková nebo E. Leimbergerová a další. Režie P. Svojtka. Vršovické divadlo MANA, Praha

SOBOTA **12.** 16:00

NORMÁLNÍ DEBIL

20:00

NORMÁLNÍ DEBIL 2

ČTVRTEK **24.** 19:00

J. Galcerán / ÚVĚŘ

Inteligentní komedie o tom, že o peníze se dá žádat mnoha způsoby. Hrají M. Zounar a F. Blažek. Režie A. Procházka. JT Promotion, Praha

PÁTEK **25.** 19:00

MAKROPULOS musical

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

NEDĚLE **27.** 15:00

T. Kraucher / JAK SE HONZA UČIL BÁT

Nebojácný Honza se vydává do světa, aby se naučil bát... Režie T. Kraucher. Divadlo Pohádka, Praha

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

S MICHALEM PRZEBINDOU NA TRATI ČESKÝ TĚŠÍN – KARLOVY VARY

REŽISÉR M. PRZEBINDA S DRAMATURGYNÍ J. PITHARTOVOU NA ZAHAJOVACÍ ZKOUŠCE HRY KALIFORNSKÁ MLHA, FOTO J. SEJKORA

Inscenaci KALIFORNSKÁ MLHA, v níž se na Malé scéně ve dvoře setkají a utkají (obrazně i doslova) Martina Sikorová a Alexandr Postler, režíruje MICHAL PRZEBINDA. V Pardubicích byl v hereckém angažmá ve druhé polovině 90. let a podruhé v letech 2004–2008. V prvním pardubickém období zde režíroval hru Kudlanka v ringu autorky Claire Luckham a Námluvy a Medvěda Antona Pavloviče Čechova. Ve druhém Poslední léto Johna Murrella.

Dělat rozhovor s vlastním životním partnerem, o němž už mnohé víte, v souvislosti s inscenací, na které s ním úzce spolupracujete, je poněkud zapeklité. Nezbyvá mi než vzít to tak nějak zeširoka.

Čím vším jsi v divadle byl?

Okouzleným dítětem. Otec byl mimo jiné hudební skladatel, režiséři s ním často konzultovali své záměry u nás doma. Všiml si, že mám sklony se předvádět, a tak požádali mé rodiče o zapůjčení do dětských rolí. Rádi vyhověli, neb děti měli čtyři a aspoň od jednoho byl na chvíli pokoj.

Přemoudrým studentem brněnské konzervatoře, který na základě svých „profesionálních“ zkušeností chtěl hned všechny režírovat, všechno vymýšlet a řídit.

Skončilo to vyhazovem. Nakonec mě na odvolání vzali zpátky a školu jsem dokončil. Ročník absolvoval mou adaptací Salingerova románu *Kdo chytá v žitě*. Olda Kaiser v hlavní roli Holdena Coufielda. A zase jsem byl king. Teprve mnohem později jsem pochopil, že u divadla se nic nedá přeskakovat. *Dezertérem*, který si uvědomil, že takový talent jako Kaiser nemá a rozhodl se pro režii. Talentovky jsem spolu s Ivo Krobotem a Zojkou Míkovou udělal, leč psal se rok 1973 a ani jeden z nás nebyl

z důvodu komplexního hodnocení přijat. Ti dva to nevzdali, byli přijati o rok později a zdárně JAMU vystudovali. Já šel do plzeňského studia jako slovní režisér elév. Vydržel jsem tam rok. Psal se rok 1974 a v Československém rozhlasu se začalo být nedýchately. Hurá zpátky k divadlu, tam je aspoň legrace a trocha svobody. A tak jsem se stal *divadelním Ahasverem*. Začala pouť po oblastních divadlech: Český Těšín, dva roky vojny, pak Divadlo Petra Bezruče v Ostravě, Horácké divadlo Jihlava, Západočeské divadlo Cheb, Karlovy Vary, Pardubice, znovu Bezruč, tentokrát jako umělecký šéf, znovu Pardubice a má další dezerte. →

Dostal jsem lano z České televize na pozici dramaturga původní dramatické tvorby. Po dvanácti letech zajímavé práce jsem dostal padáka pro nedostatek kreativity a také pro pokročilý věk. Do penze zbývalo ještě pár let, a tak jsem se pokorně vrátil k divadlu. Takže znovu Těšín, pak Moravské divadlo Olomouc a konečně penze.

Jako textař jsi v mládí psal nejen pro divadlo, ale i pro sólisty hudební scény – Marii Rottrovou, Petra Němce, Věru Spínarovou... Proč jsi v tom nepokračoval?

To bylo v letech 1973 až 1980. S těmi lidmi musí člověk být, mluvit s nimi, chodit s nimi na pivo. Nebyl jsem taková hvězda, aby za mnou jezdili po všech těch štacích.

Jako režisér jsi v oficiální divadelní databázi poprvé uveden roku 1985 u inscenace Haroldovy oči aneb Výprask v chebském divadle. Šlo o monodrama pro Valerii Zawadskou. Tvá skutečně první režie se však odehrála už na konzervatoři...

V každém ročníku jsme udělali dvě malé inscenace – Goldoniho Letní byt, jednoaktovky Pierra Henri Camiho, nějaké pohádky. Dokonce jsme ve Šlapanicích provozovali divadelní studio. A to byl průšvih – byla to činnost mimo osnovy.

Které divadlo ti přirostlo k srdci nejvíce a čím?

V každém jsem našel pár lidí, se kterými jsem si rozuměl a měl je rád. Jsem rád, že jsem tím vším prošel. Nenudil jsem se. Také jsem se někdy pohádal a práskl za sebou dveřmi. Není to moc ekonomické a vůči rodině asi i sobecké. Ale ze své kůže člověk nevyskočí.

V západních Čechách jsi byl u zrodu dvou komorních scén – Divadla Na cestě v Chebu a Divadla Dagmar v Karlových Varech. Řekni o nich něco.

Hanka Franková někde řekla, že zakládám malé scény proto, abych měl kde režirovat. Něco na tom bude. A taky mi to přišlo smysluplnější než se přecíst na fermanu, a pak u piva v klubu nadávat na blbý dramaturgický plán.

V ostravském Divadle Petra Bezruče jsi působil jako mladý herec koncem 70. let a po dvaceti letech jsi tam nastoupil na místo principála. V době, kdy tomu divadlu hrozil zánik, herci utíkali, peníze chyběly, úřady nepřály. Svedl jsi lýtý boj o jeho záchranu, a když se pozice podniknu upevnila a představení byla čím dál častěji vyprodaná, jsi odešel. Co k tomu dodáš?

To máš tak – magistrát chtěl změnu, protože jsem se s ním hádal, soubor chtěl možná také změnu a já koneckonců taky. A nejen v divadle. Chtěl jsem za tebou do Pardubic. Nakonec jsi ty přišla za mnou na osm let do Ostravy. Ale teď jsme konečně tady a je dobře. Odpracovali jsme si to.

Ještě jsme nemluvili o tvé lásce k rozhlasu a působení v něm.

Je to fajnová čistá práce s jasnými pravidly. Když jsem před pár lety přišel o všechny zuby, bál jsem se, že je s rádiem konec, že to se zubní náhradou nepůjde. V rádiu jsem koneckonců začal, je fajn, že díky režisérům, jako je Pavel Krejčí nebo Tomáš Soldán, v něm mohu i končit. Jsem za to vděčný.

Když se nám poštěstila možnost ještě jednou (a mimochodem: kulatě – podvácáté) společně pracovat na tvorbě nové inscenace, dost dlouho jsme si přehazovali různé texty, naráželi na různé překážky, někdy i naše osobní neshody. Až jsem jednou večer přišla domů a ty jsi nadšeně hlásil, že tohle – Kalifornská mlha – je ta hra, kterou musíme dělat. Čím tě přesvědčila?

Je to dobrá hra pro dva dobré herce. Příležitost pracovat soustředěně a kontinuálně. Trpělivě, vrstvou po vrstvě. Bez kompromisů. Co víc si přát.

Jak bys pojmenoval její žánr?

Ríkám, že je to filosofická anekdota, nenabízí odpovědi, ale klade otázky. To mám rád.

Jako spolutvůrce jsi zvolil zářnou stálici české scénografie Martu Roszkopfovou a špičkového jazzmana Michala Žáčka. Mohl bys je krátce představit? Marta je dnes opravdu živoucí legenda a Michal se zcela jistě jednou legendou stane.

JaP

← M. PRZEBINBA S VÝTVARNICÍ M. ROSZKOPFOVOU A J. PITHARTOVOU V KREJČOVNĚ JEŠTĚ PŘED ZAHÁJENÍM ZKOUŠENÍ, FOTO R. SMETANA

Zahraje vám spoluvítěz z Carnegie Hall...

Scénickou hudbu do inscenace **KALIFORNSKÁ MLHA** složil fenomenální jazzman **MICHAL ŽÁČEK**, skladatel, vynikající saxofonista a hráč na všechny dechové nástroje.

Michal Žáček dlouhodobě spolupracuje se zpěvákem Petrem Lipou. Pět let byl stálým členem bandu Jany Kirschner. Spolupracoval s mnoha špičkovými interprety jako Vašo Patejdl, Jaromír Nohavica, Pavol Habera, Věra Spínarová, Tonya Graves, Victor Bailey,

Mino Cinelu, Ruggero Robin, Ashley Slater, Dave Weckl... Vystupoval a nahrával s hudebními skupinami Buty, IMT Smile, Neřež, Minus123minut, Polemic, The Gizd Q, El Rey...

Koncertuje s Richardem Müllerem, Mariem Separovičem, Vlastou Redlem, Vojtou Dykem, Romanem Dragounem, Borisem Urbánkem, kapelou Rhythm Desperados... Je členem světově proslulého brněnského hudebního tělesa B-Side Band.

Více než dvacet let se věnuje pedagogické činnosti se zaměřením na jazz a improvizaci. Pro řadu jeho absolventů se hudba stala profesí nebo její nedílnou součástí.

V březnu letošního roku Michal Žáček doprovázel karvinský pěvecký sbor Permoník na festivalu v Carnegie Hall a společně se slezskými pěvci vybojovali v New Yorku zlato.

Do Pardubic přijede 9. října s kytaristou Mariem Separovičem. Jeho koncert bude „předskokanem“ druhé premiéry Kalifornské mlhy. V reprodukované podobě uslyšíte jeho část na každé repríze. JaP

NESMRTELNÁ MAKROPULOS A SHOWBYZNYS O STAVU DUŠE

Po více než třiceti letech se na pardubické jeviště vrací Čapkova **Věc Makropulos**, tentokrát však s jiným názvem, v jiném hávu, a především ne tak zcela a výhradně Čapkova. Adaptaci známého dramatu o touze po věčném mládí nazvali jeho autoři Petr Abraham, Gabriela Osvaldová a Ondřej Soukup **MAKROPULOS musical**. Ke stoletému výročí světové premiéry původního dramatu tak vzniká nové zpracování nesmrtelné látky tentokrát s Petrou Janečkovou v hlavní roli. V čem spočívá úprava autora a režiséra **PETRA NOVOTNÉHO** (skrýtého za pseudonymem Petr Abraham), proč a jak vznikala, se dozvíte z následujícího rozhovoru.

Jako režisér se setkáváte s Karlem Čapkem poprvé, je to tak? Ano, úplně poprvé.

Jaký k němu jako dramatikovi, potažmo celé jeho osobnosti máte vztah?

Abych řekl pravdu, celý život jsem zamilovaný do Čapkova Loupežníka. Už od 18 let jsem tvrdil, že ho někdy musím režírovat, byla

to pro mě ta nejhezčí hra o lásce, kterou jsem kdy četl. Ale kupodivu jsem se k tomu nikdy nedostal. Čapek mě prostě v divadle minul, přestože ho jako spisovatele miluju, strašně mě dodnes například baví jeho povídky. Považuju ho za snad nejvýznamnějšího českého intelektuála 20. století. A velmi těžce nesu to, že zemřel vlastně i vinou nenávisti lidí, kteří ho

v osmatřicátém roce pomlouvali, ostrakizovali, útočili na něj, posílali mu anonymy a všemožně mu dávali najevo, že žije ve společnosti, kterou nezná a do které nepatří. Dodnes mě to dojmá a cítím potřebu stát na jeho straně. Myslím, že musíme cítit lidi, kterým tak surově nebylo dovoleno, aby ze sebe mohli vydat vše, co v jejich duši bylo. →

Proč jste si z Čapkových her vybral právě Věc Makropulos? Jaká byla její cesta ke konkrétní adaptaci pro naše divadlo?

Především proto, že Věc Makropulos považuju za chytrou, moudrou a nádherně napínavou hru o tématu, které nás všechny asi nikdy nepřestane fascinovat, o tématu naší smrtelnosti. Ten konkrétní nápad na to, kam posunout příběh Karla Čapka, pak vznikl ze spolupráce s Haničkou Zagorovou, pro kterou jsem po jejím účinkování v Jacku Rozparovači hledal nějakou velkou roli, kde by také mohla hodně zpívat. I když z toho nápadu nakonec sešlo, paní Hanka zůstala jeho velkou a zásadní inspirací. Já jsem totiž na Makropulce nikdy neměl moc rád, že nejdřív posloucháme, jak bude Emilia Marty večer báječná, pak se dozvíme, jak báječná byla včera, ale jako divákům nám zážitek jejího umění dopřán není. S nadsázkou řečeno, nemám rád herce, který hledí do portálu a volá: „Tamo vidím krásný hrad!“ Chci ten hrad vidět taky. Myslím, že tento příběh je doslova těhotný tím, aby

na jevišti Emilia Marty vystoupila také ve svém umění, o němž se tak pochvalně mluví. A protože jsem příznivcem toho, když je zpěvákovi dobře rozumět, a když nejen muzika, ale i texty písní nesou své poselství, zvolil jsem v uvozovkách lehký žánr. Ve výsledku je to ovšem spíš těžký žánr, tak jak mi ho Ondřej Soukup s Gábinou Osvaldovou napsali. Jsou to nádherně náročné šansonové písně, žádná estrádní zábava. Říkám tomu „showbyznys o stavu duše“. Gábina má pro toto konkrétní dílo navíc jednu vzácnou vlastnost, že umí velmi moudře a s velkým nadhledem reflektovat život především jako žena. Napsala ze své životní zkušenosti texty těch dvanácti písní tak, jak by je po mém soudu žádný chlap napsat nedokázal. Ona prostě ví, co táhne ženě hlavou, když už jí není osmnáct.

Jak už jste naznačil, oproti původní Čapkově činohře došlo k posunu žánru. Naše Makropulos má ve svém názvu přídomek „musical“...

Ano, cítím stejnou potřebu, jakou jsem kdysi objevil u Angličanů – v případě že příběh je již několikrát zpracovaný velmi rozlišnými žánry, je vhodné sdílet divákovi popravdě, na co vlastně jde. Aby se nezmylil a neřikal si „já, já myslím, že to bude Leoš Janáček, ta slavná opera“ nebo „já, já myslím, že to bude ta slavná činohra Karla Čapka“. Čili opravdu jsem tou malou poznámkou, malým ocáskem za velkým titulem MAKROPULOS chtěl dát pouze jasně najevo, o jaký žánr se jedná. Čapkova činohra měla premiéru v roce 1922, doslova jen o pár let později z ní Leoš Janáček vytvořil operu a o sto let později jsme se my, s odpuštěním, pokusili o muzikál. Těch sto let je pro mě hodně důležitých a myslím si, že znamenají skoro povinnost znovu se na příběh podívat i malinko jinými očima, než jak byl tak dlouho traktován. Čapek si zaslouží, aby s ním interpreti nezacházeli jako s muzeem, protože ani on sám takový nebyl, ale aby se jím vážně zabývali a vážně se snažili převyprávět jeho dílo zase s trošku novými očima.

REŽISÉR P. NOVOTNÝ NA ČTENÉ ZKOUSCE MAKROPULOS MUSICAL, FOTO J. SEJKORA

Jak moc novýma očima se bude- me dívat?

„Nové oči“ jsme si v našem zpracování dovolili pouze v tom, že k čino-
hře přibude určitá plocha, řekněme,
jazzových šansonů, ve kterých
Emilia Marty vystupuje jako hlavní
solistka, tedy že ji uvidíme a usly-
šíme i jako skutečnou zpěvačku.
A to, co zpívá – trochu jsem na to
už narazil, když jsem mluvil o Gá-
bině – naprosto zásadně vychází
z toho, co v Čapkově Makropulos
sama o sobě říká. Nepřidali jsme
žádná nová témata. Texty jsou
psané tak, aby, jak doufám, vznikl
v divadle pocit, že dáma, která
prožila osud Emilie Marty – Eliny
Makropulos, zpívá ve svých písních
o svých životních zkušenostech.
Někdy jsou k pláči, někdy k smích,
někdy jsou sarkastické, jindy
ironické – stejně jako je postava
Emilie Marty od Čapka napsaná.

**Malá změna, která vychází
z žánru, je jednak v umístění
děje – po celou dobu se nachá-
zíme v nově otevřeném pářízké
Lucerně, kde se právě rozjíždí
silvestrovská show, ale také
v čase dramatu. Pardubičtí divá-
ci tedy uvidí poněkud koncent-
rovanějšího Čapka, je to tak?**

Ano, to je pravda, trochu jsme
hnuli s dramatickým časem, ale ne
příliš významně. Čapkovy činoherní
předloha se odehrává necelé dva
dny, my jsme děj zhustili do
příběhu jedné noci – od začátku
do konce programu, v němž Emilia
Marty vystupuje. A protože jsme
si řekli, že se vše odehráje během
jediné noci, zvolili jsme silvestrov-
skou noc. Ta má totiž dvě výhody:
za prvé je všechno dovoleno a za
druhé je to noc bilancování života.
Obě tyto věci se nám k panu
Čapkově velmi hodí – že se něco
takového odehrává na pódiu revue
a potom, když sejde Marty do své
šatny, řeší tam problém, který
vyplývá z existence něčeho, čemu
se říká věc Makropulos.

**Změnou oproti původní činoher-
ní verzi dramatu je také připsání
jedné postavy jménem Johnny
Smrt, jaká je její funkce?**

↑ NÁVRHY KOSTÝMŮ R. ŠOLCE DO HRY MAKROPULOS MUSICAL, FOTO R. SMETANA

Johnny je kolega Emilie Marty v sil-
vestrovské revue, v níž je jednoduše
potřeba proto, abychom věděli,
že když je Marty s námi v šatně,
někdo pokračuje v programu o dvě
patra výš v koncertním sále. Johnny
nevystupuje v původním Čapkově
ději, nezasahuje do jeho příběhu, je
pouze jevištním partnerem Marty,
s níž zpívá duety, nebo zpívá a tančí
svoje sóla, když ona na jevišti není.

**Máme za sebou první týden
čtených zkoušek, jaký z nich
máte pocit?**

Abych řekl pravdu, když jsem Mak-
ropulos studoval na DAMU a pak
ji i viděl na jevišti, snad jsem si ani
dostatečně neuvědomil, jak moc je
tahle hra vnitřně bohatá, jak moc je
do ní vloženo nejrůznějších dě-
jových faktů, která interpret musí
posoudit a rozhodnout se, jaký
vliv mají na motivaci jeho postavy.
Možná to pramení i z toho, že jde
o sci-fi, že je to od Karla Čapka
napsaná hra s tajemstvím, které
se odhalí až těsně před koncem.
Že všechny tyto věci jsou tam
tak naměstnány proto, abychom
si skutečně museli vzít brýle
s velkými dioptriemi a zkoumat
a zkoumat, co všechno tam vlast-
ně Karel Čapek napsal. Začínám
svou 49. sezónu a za celou tu

dobu si snad nepamatuju, že by se
herci tak vášnivě vrhli do výkladu
a hledání významů hry. Je to pro ně
vzrušující, každý to bere jako svůj
osobní problém, který chce posou-
dit ze svého hlediska a životních
zkušeností. Vznikají neverending
hádky, ze kterých kupodivu čas od
času najednou vyplyne něco, na
co celý stůl zařve: „Jo, to je ono!“
Ale hned zpětí se rozvine hádka
nová. Takže se inscenaci prodíráme
neuvěřitelně pomalu, ale stojí to
rozhodně za to. Nevím, k čemu
bych to přirovnal – jako kdyby-
chom byli svědky nějakého krimi-
nálního činu, ale neznali bychom
žádné okolnosti, motivace, nic.
A pak bychom se začali dohadovat,
co jsme vlastně viděli. Každý říká
něco jiného, každý považuje jinou
věc za důležitou a jinou naopak
potlačuje. Doufám, že se oprav-
dovost toho krásného diskusního
klubu ze čtených zkoušek přenes-
e i na jevišti, ten příběh si rozhodně
zaslouží, aby i po sto letech
postavy své osudy nehrály, ale žily.
A musím se zahanbeně i s radostí
přiznat, že jsem jako student režie
tenkrát netušil, že toto dílo bude
ještě po sto letech tak nesmírně
inspirativní. Ale zjevně je to právě
ten důvod, proč se hry pana Čapka
pořád tak často hrají.

AnH

OHLÉDNUTÍ ZA PRÁZDNINAMI

Říjnový zpravodaj pravidelně přináší retrospektivní pohled do časů prázdnin a dovolených. Naši herci v něm nechávají nahlédnout do svého soukromí a s diváky se dělí o zážitky a dojmy z léta. O oblíbený návrat do proslulých měsíců, plných sladkého nicnedělání, cestování, ale mnohdy i dobrodružných chvil, vás neochudíme ani letos. Připoutejte se, naše vzpomínková výprava právě startuje...

RaS

MARTINA SIKOROVÁ: Dobré to bylo! Jezdila jsem po Čechách. Byla jsem třeba v Českém ráji, na Králickém Sněžniku, v resortu Svatá Kateřina a taky za rodinou ve Slezsku. Byla jsem na závodech do vrchu a taky v Kutné Hoře. Ušla jsem svůj druhý kousíček svatojanské cesty. No a taky jsem dělala nic. To je snad taky užitečné. :-)

MARTIN MEJZLÍK: Letos jsme vyrazili do polských Krkonoš. Samozřejmě se to opět neobešlo bez pořádné túry, ale večer jsme se všichni odměnili wellnessem.

ELIŠKA & JOSEF LÁSKOVI: Hned na začátku prázdnin jsme se zamilovali, byla to láska na první pohled, a hlavně na celý život. Rodinu nám obohatila naše čerstvě narozená dcera Mariana. A jelikož přišla na svět o pár týdnů dříve, měli jsme možnost užít si a seznamovat se celé prázdniny, které jsme společně strávili v přírodě na naší chatě. Stihli jsme dokonce i tři svatby našich přátel a Mariánka byla na každé tou nejmladší svatebčankou. :-) Zdá se, že má ráda společnost, a my se těšíme na další společné zážitky.

ALEXANDR POSTLER: Kvůli neustálému nakukování psů, jdoucích kolem naší chalupy na procházku, již bylo nutno vztyčit tuto cedulku. Psi poslechli a zdraví kočky jen z dálky (štěkají jak blázni!), ale jejich páni cedulky nedbají, na kočičí pozemek chodí neustále a loupí pýchavky, které rostou jenom tam.

TOMÁŠ LNĚNIČKA: Moje prázdniny? Loď v Chorvatsku, bivakování v autě po celé Bretani, vinice v Champagne, lezení po kopcích na Slovensku a výlet do Regensburgu. To vše s mými nejbližšími a nejmilovanějšími. A stihli jsme si dát i kafe na Montmartru.

(NA FOTCE V REGENSBURGU S RODIČI)

VERONIKA MALÁ: Moje prázdniny byly snad až nepopsatelně krásný. Plný slunce, surfování za lodí v Portugalsku i v Čechách, plachtění po Chorvatsku, chození po horách, stihla jsem i pár festivalů se spoustou muziky a samozřejmě jsem celé prázdniny strávila ve svém milovaném autě, ve svém „bydlíku“, co jmenuje se Grekson. S ním a s mým milovaným taťkou jsem si užila i spoustu času v garáži, protože táta je prostě šikovnej se vším, co má v ruce! A teď už v běhu divadelní sezóny, na kterou jsem se vážně moc těšila!

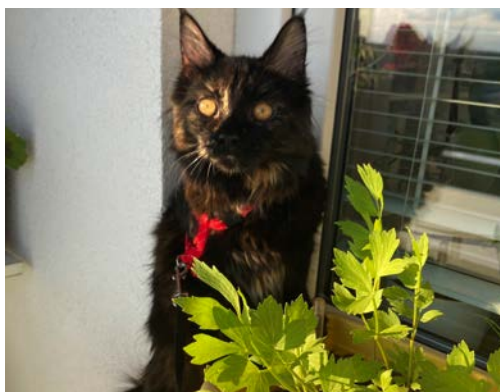

DAGMAR NOVOTNÁ: Bez komentáře...

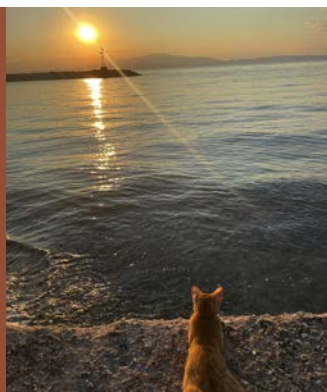
KAROLÍNA ŠAFRÁNKOVÁ: Prázdniny jsem trávila v rodném Písku, u rodičů. Nejvíce s přáteli a bráškou, který je v pubertě – čili o zábavu bylo postaráno, u řeky nebo na chaloupce u babičky.

ZDENĚK RUMPÍK: Jsem asi známý svou „slabostí“ pro pět vnuků, a tak jsme se se ženou rozhodli (sice finančně úměrně) ukázat jim něco z jiných kultur. Chorvatsko je „Václavák“, ale Toník se naučil skvěle plavat. I s Luckou se zamilovali do Rakouska. Opravdu opět „gemütlich“. Plnoletého Davida a patnáctiletou slečnu Madlenku jsme protáhli Římem a Vatikánem, včetně muzeí. Navzdory 40 stupňům to pro ně byl zážitek a pro nás úžasné opáčko. Putování jsme zakončili TOP Londýnem s Lucií. Nevěřil jsem, že je možné, aby Warner Bros Studio uspořádalo expozici k filmům Harry Potter se naprosto věrohodnými kouzly, příšerami, ale i zapojením dětí... Famózní!!! A muzikál Mary Poppins mě i po padesáti letech u divadla srazil na kolena. Nejsem „ajťák“, ale kdybych měl vyjádřit dojmy stručně, pak počítačová dokonalost, chromení! No a pak jsme pracovali na odpojování plynu doma i na chalupě, novém topení, kuchyni doma a tak.

ROMANA CHVALOVÁ & JIŘÍ KALUŽNÝ: Celé léto nám dělala společnost naše nová členka rodiny Čoki. Jen na týden jsme ji předali do synovy péče a odletěli na Thassos, ale ani tam jsme se přítomnosti koček nezbavili.

KRISTÝNA HULCOVÁ: Během prázdnin jsem tradičně procestovala několik evropských zemí a pokaždé, když jsem někde spatřila vodní plochu, neodolala jsem. Jsem totiž vodní živel, což se pozná zejména podle způsobu vstupu do vody. Nejdřív trochu hystericky křičím, když si namočím prsty u nohou. Když se mi hladina vody dostane až po kotníky, uklidním se, misi mám splněnou, mohu opět na souš. Pokud mě Matěj (MATĚJ ŠTRUNC, KRISTÝNIN PARTNER A ROVNĚŽ NOVÝ ČLEN SOUBORU – POZN. RED.) nutí jít dál, opět se rozkřičím, tentokrát to ale kombinuji s plácem a soplením. Kritická je samozřejmě fáze namočení břicha. Přichází paralýza. Když ji po půl hodině překonám, začnu dýchat s frekvencí sto nádechů za minutu. Obličej se mi kroutí. Loučím se se světem. Volám faráře. Začnu plavat, směrem ke břehu. Vylézám a slibuji sama sobě, že už nikdy. Byly to krásné prázdniny!

MATĚJ ŠTRUNC: V červenci jsem průvodcoval pro Expedition Club v Grónsku. Vydali jsme se na 120 km dlouhou cestu. Trek z Kapisillitu do Nuuku byl plný hor, skalnatých pobřeží, ledovců, sněhu, brodů divokých řek, ale byl také plný neskutečného klidu. Putovali jsme 10 dní bez signálu a internetu. Jedinou oporou mi byl tento satelitní telefon, ze kterého se na fotce u ledovcových ker snažím dát Kristýnce (KRISTÝNA HULCOVÁ, VIZ VÝŠE – POZN. RED.) vědět, že jsem doma zapomněl před odletem vypnout žehličku...

JINDRA JANOUŠKOVÁ & PETR DOHNAL: Putování po Beskydech a Vysočině, důkladná prohlídka Kutné Hory či pobyt na chatě na Slapech nás ujistily, že v Čechách je opravdu krásně. Všechny zážitky i ty horší, když jsem například na chatě při věšení zrcadla v koupelně s naprosto dokonalou přesností provrtal vodovodní potrubí, předčil zážrak v podobě naší malé vnučky Marianky.

JOSEF PEJCHAL: Pokud se dostanete třeba do Lužických hor, tak se určitě podívejte i pár kilometrů za hranice se Saskem. Návštěva krásného hradu a kláštera Oybin určitě stojí za to!

ELIŠKA JECHOVÁ: U mých prázdnin je vždy velmi důležitá Letní filmová škola v Uherském Hradišti. Bez té se neobejdu! :-)) Jinak jsem hodně byla se svojí fenkou, která brzy oslaví svůj první rok. V zahraničí jsme nebyly, ale hodně jsme chodily po lesích a parcích. Bylo to moc příjemné. Do toho jsem se stěhovala, takže jsme se tak nějak sžívaly s novým prostředím.

PETRA JANEČKOVÁ & LADISLAV ŠPINER: Prázdniny pro nás letos byly poměrně hektické. Snažili jsme se stihnout vše, co jsme zanedbali během sezóny. Přátele, chalupu, rodinu, výlety za sportem... Čekala nás skoro již tradiční plavba na jachtě po Jadranu a po chorvatských ostrovech. Poté jsme navštívili pár golfových hřišť. Sešli jsme se s rodinou na koncertě, který pořádala Ondřej Ruml na podporu obnovy řitonickeho kostela. Po dlouhé době jsme si tam poslechli kapelu Nerez, což byl hudební zážitek! Na chalupě jsme opravili, co se dalo, protože „chalupa není rekreace“. :-)) A konec prázdnin jsme strávili tradičně v Krkonoších s přáteli. Prostě nabitě prázdniny jedna radost! A teď už plní sil do divadla!

DIVADLO hledá TRUHLÁŘE/KU

NÁPLŇ PRÁCE – VÝROBA DEKORACÍ A KULIS

POŽADAVKY

- vyučení (zkušenosti) v oboru
- zájem o obor a kreativita
- aktivní přístup

NABÍZÍME

- atraktivní umělecké prostředí v centru Pardubic
- rozmanitou práci v příjemném kolektivu
- příspěvky na stravování

V. STUDNICKÝ V TRUHLÁŘSKÉ DÍLNĚ, FOTO J. SEJKORA

Nástup ihned (případně dle dohody). Pokud máte o nabízenou pozici zájem, zašlete životopis na pam@vcd.cz, případně kontaktujte vedoucího dekoračních dílen Ladislava Randu – 722 954 441. Těšíme se na vás!

PATNÁCT LET S BLÁZNIVÝMI NŮŽKAMI

Titul BLÁZNIVÉ NŮŽKY slaví patnáct let na jevištích VČD! Stal se tak rekordmanem v několika ohledech – v Městském divadle, kde měl 13. října 2007 premiéru, na Malé scéně ve dvoře, kde se uvádí od 8. října 2015, i na zájezdech se odehrálo 167 repríz, čímž se dostal na vrchol žebříčku nejhranějších pardubických inscenací.

Hra měla světovou premiéru v Bos-tonu, kde se hrála neuvěřitelných čtyřicet let a stala se tak nejdéle hraným činoherním titulem v historii amerického divadla. Já osobně jsem Nůžky viděla poprvé v krakovském divadle Teatr Bagatela, několik měsíců po premiéře, která se konala 1. dubna 2006. **Martin Fahrner**, tehdejší dramaturg našeho divadla, hru přeložil a už v roce 2007 jsme ji začali uvádět. Záhy se stala svým způsobem fenoménem. Je to sice dobře napsaná detektivní komedie, ale jejím cílem je především pracovat s diváky. Detektiv, který vyšetřuje vraždu v kadeřnickém salóně, požádá diváky o spolupráci. A ti jsou pokaždé velmi všímaví a pomáhají vyšetřovat, dokazovat, usvědčovat postavy, které jsou podezřelé ze spáchání trestného činu. V tom je tato hra ojedinělá a originální. Ale to autorům nestačilo – o to, kdo je vrahem, nakonec zase rozhodne publikum, v hlasování – vybrat si může ze tří podezřelých osob. Takže hra má tři konce a o tom, který se ten den odehraje, rozhodne osud...

Titul se stal v posledních letech velmi populárním, hraje se s velkým úspěchem v Městském divadle Brno, ve Zlíně, Mostě, v Příbrami, v pražském Kalichu a v Olomouci. Všude, kromě Pardubic, se hra uvádí pod názvem *Splašené nůžky*, a to z důvodu jiného překladu. Ten, původně pro Divadlo Kalich, zvolil režisér **Petr Novotný**, jenž režíroval naši i pražskou inscenaci.

U nás se tedy Nůžky hrají patnáctou sezónou. Po tolika letech se musela opravit a upravit scéna, i některé kostýmy doznaly změn (pravdou je, že se většinou lehce rozšířují). Změn se dočkalo i obsazení. **Petru Janečkovou**, která během uvádění Nůžek zvládla krásné mateřské povinnosti, na dva roky vystřídala kolegyně **Martina Sikorová**. **Josefa Vránu**, který opustil naše angažmá, nahradil **Milan Němec**, byt už také není členem našeho souboru. Diváci zestárlí, někteří dospěli, ale jsou nám pořád věrní. Nežádá se stává, že na „svoje“ představení chodí opakovaně, aby se pobavili a eventuálně viděli jiného vraha.

A ještě pár „třešinek na dortu“: Na VIII. ročníku **GRAND Festivalu** smíchu získaly Nůžky titul **Komede roku 2007** a **Ladislav Špiner** byl v roli Tonyho oceněn za nejlepší mužský herecký výkon na festivalu! Inscenace je i divácky nejoblíbenější hrou **VČD roku 2008** a nositelkou **Ceny poroty** přehlídky **České divadlo 2008**!

A jak těch patnáct let vnímají herci? Dokážou je diváci ještě překvapit?

PETR DOHNAL: Určitě! Na každém představení nás diváci něčím překvapí a pokaždé je to setkání s nějakým novým nápadem, improvizací, nečekaným zážitkem. A překvapení přichází nejen od diváků, ale často také od kolegů. Po každém představení si pak proto sedneme a do detailu probíráme, co by mohlo být lepší nebo na co bychom neměli zapomenout.

PETRA JANEČKOVÁ: Ano, dokážou. Když herec hraje jednu inscenaci tak dlouho, mnohokrát musí mít hodně velkou motivaci, aby ji hrál s chutí a šel na jeviště tak jako poprvé. Ale právě díky divákům tu motivaci máme.

LADISLAV ŠPINER: Dokážou překvapit a zaplaťpánbůh za to. Ale překvapujeme se i navzájem. Nebudu jmenovat, ale jsou kolegové, kteří dokážou zabloudit na jevišti i po patnácti letech. A to pak člověk zbystří... (SMÍCH)

V divadelním klubu se následně rozvinula zábavná diskuse, komu se kdy co stalo, ale to si už raději necháme pro sebe... A co si přát do dalších sezón? Hercům přejí hodně pozorných diváků a divákům ještě hodně napínavých a neočekávaných zážitků při dalších reprízách *Bláznivých nůžek*! **JaU**

✎ **DIVÁCKÉ HLASOVÁNÍ BĚHEM BLÁZNIVÝCH NŮŽEK UŽ NA MALÉ SCÉNĚ VE DVOŘE,**
FOTO J. SEJKORA

SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ KONČÍ

V úterý 18. října se na jevišti našeho divadla bude naposledy konat schůze členů SVJ, respektive – odehraje se zde derniéra oblíbené komedie **SPOLEČENSTVO VLASTNÍKŮ** v režii Petra Štindla. Hra úspěšného autora Jiřího Havelky (* 1980), spjatého s divadlem Vosto5, získala roku 2017 Cenu Marka Ravenhilla a byla nominována na Cenu divadelní kritiky jako Hra roku. Už v další sezóně o text projeví zájem několik dalších divadel, a tak se tato zábavná a zároveň mrazivá komedie hraje nejen u nás, ale i ve Zlíně, Mostě, Českých Budějovicích, v Liberci, Mladé Boleslavi a v Chebu. A všude slaví velký úspěch. Havelkova hra je textem s velmi dobře odpozorovanými typy lidí i situacemi a se zcela osobitým jazykem. Nabízí studii osob, které žijí kolem nás a které dokonale známe, ale i prakticky novodobých „šmejdlů“, kteří nás umí dostat, tedy oklamat, nečekanými novými figly.

Před derniérou jsem se zeptala několika protagonistů, co si myslí o svých postavách a jestli ze svého okolí znají takový typ lidí...

JINDRA JANOUŠKOVÁ: Asi znám, ale nikdy jsem se s nimi nijak nekontaktovala, protože to v nich dríme. Ta slepičina.

Takže hraješ slepici?

Ano, primitivní slepici. A hraju ji moc ráda. Jen víc slepic do mého hereckého života. (SMÍCH)

A jaká postava je ti nejméně sympatická?

JINDRA: Kubát v podání Jirky Kalužného – ale to je těžké, taky ho mám ráda.

ROMANA CHVALOVÁ: Ty to bereš jinak. Ve hře je to tvůj manžel... Ale ta postava – to je zastydlejší komunista, ten je fakt hnusnej.

A co Romanina postava? To je přece taky tak protivná paní...

TOMÁŠ LNĚNIČKA: Romana hraje kancelářskou krysou. Ona to tak má, je to takový lidský druh, ale Kubát je hajzl. Jednoznačně, takový lidi znám.

ROMANA: Jsem protivná, ale myslím to dobře. A co ti kluci?

(MYSLÍ POSTAVY BRATŘÍ ČERMÁKOVÝCH, KTERÉ HRAJÍ JOSEF PEJCHAL A JAN MUSIL – POZN. RED.)

My je moc neprokoukneme, až já na konci, je to napsané tak, že se s nimi moje postava možná i spráhne. Já jsem si ale pro svůj pocit řekla, že se s nimi dohromady nedá, ve filmu je to však jasně dané, začne s nimi spolupracovat. Ale ať si to divák vybere sám, ať si jede svůj film se mnou...

Postava, kterou hraje Alexandr Postler, je na schůzi jako náhradník za svou nemocnou matku, a když se dozví, že v nemocnici umřela, jeho bezprostřední reakcí je, že začne křičet: Jsem vlastník!

Lexo, jsi také vlastníkem bytové jednotky?

Ano.

A chodíš na schůze SVJ?

Ne, protože buď mám zkoušku, anebo hraju. A moje žena má koncert. Takže nechodíme, ale už z toho, co jsem se doslechl, že se tam děje, tak je to úplně přesně to samé, co v naší hře. Je to geniální dílo, myslím tu hru!

Tvoje postava také není nijak zvlášť sympatická. Znáš ve svém okolí takové lidi?

Samozřejmě! Jsou takoví. Ale já musím přiznat, že mně jsou podivní sympatičtí. (SMÍCH)

V říjnu tedy uvidíme schůzi těchto bizarních postavíček naposledy. Určitě se pobavíme, ale mnohý by nás to mohlo i naučit. Nenechme si proto ujít tuto poslední příležitost! JaU

TÉMĚŘ CELÉ OBRAZOVÁNÍ SPOLEČENSTVA VLASTNÍKŮ. FOTO J. FAUKNER

Z DRAMATURGICKÉHO ARCHIVU

V naší pravidelné rubrice připomínající inscenace, které se během více než stoleté historie pardubického divadla hrály na některé z jeho scén, tentokrát vypíchneme komedii Maurice Hennequina **PROLHANÁ KETTY**, od jejíž premiéry uplyne 22. října už 4,5 let. Titulní roli ztvárnila **Zdena Bittlová**, která na jevišti partnerčila s dalšími tehdejšími hvězdami souboru **Alexejem Gsöllhoferem** a **Milanem Sandhausem**. Hennequinovu divácky nejúspěšnější veselohru, která na půdorysu milostného trojúhelníku řeší problém manželského soužití, nastudoval dlouholetý režisér a ředitel VČD **Zdeněk Bittl**. Inscenace se na repertoáru udržela dvě sezóny a dosáhla 51 repríz, což byl v 70. letech minulého století značný úspěch (a vlastně by byl i dnes)! O kvalitách *Prolhané Ketty* svědčí nejen vysoká divácká návštěvnost, ale také ohlasy odborné veřejnosti – z recenze v *Záři* ze 4. listopadu 1977 citujeme: „*Děj, hraný ve svižném tempu a se smyslem pro legraci, se v něčem liší od běžných situačních komedií, pod závojem smíchu se na scéně objevuje něco, co nutí k vážnějšímu zamyšlení. ... Všichni protagonisté se udrželi nad textem, respektovali styl inscenace a bylo zřejmé, že hrají s vervou a chutí. ... Inscenace je příslibem, že nadcházející sezóna VČD přinese vedle hlubších estetických zážitků také dobrou a vkusnou zábavu.*“

RaS

A. GSÖLLHOFER A Z. BITTLOVÁ JAKO MANŽELÉ VILÉM A KETTY HARRISONOVÍ.

I. BÍLKOVÁ JAKO SLEČNA PETICTONOVÁ, Z. NOVÁK (TEHDEJŠÍ INSPICIENT) COBY SLUHA JOHN A Z. KOUBOVÁ V ROLI MAUD (POZDĚJI INSPICIENTKA VČD, PROVDANÁ ŠEBKOVÁ).

I. POLEDNÍKOVÁ COBY MAGGIE SCOTTOVÁ SE Z. BITTLOVOU.

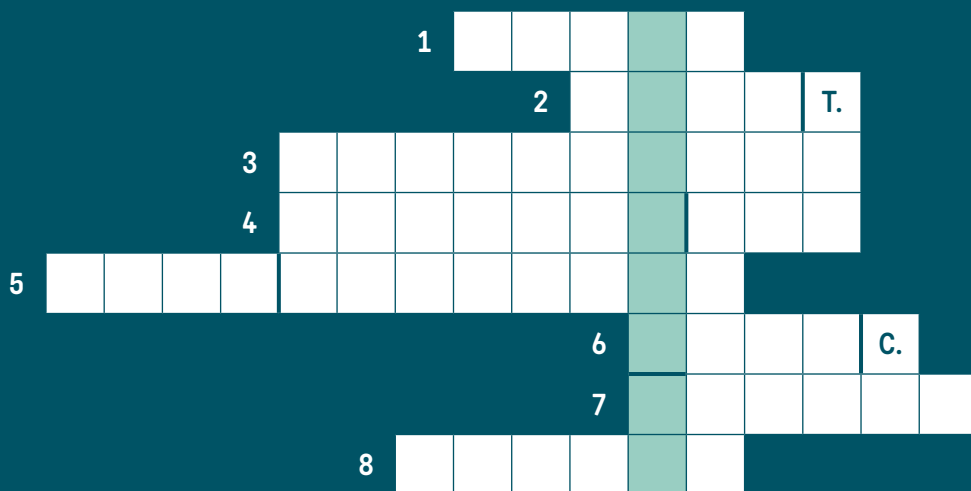
B. VAGENKNECHT (VLÁSENKÁŘ VČD) A M. SANDHAUS V ROLÍCH ČIŠNÍKA HARRYHO A JIMMYHO SCOTTA.
FOTO M. TÚMA

KŘÍŽOVKA s Josefem Láskou

O svoji divadelní historku se s vámi tentokrát podělí jeden z našich nejmladších herců, novopečený ta-tínek a držitel Ceny Thálie v jedné osobě JOSEF LÁSKA. Ačkoli působení slovenského režiséra Mariána Pecka je spjato s mnoha zážitky a několik jeho nesmrtelných citátů zdobí i zdi herecké části divadelního klubu, tuhle Pepovu osobní historku jsem nikdy neslyšela. Abyste si ji mohli vychutnat kompletní, musíte jako vždy rozluštit její pointu. K tomu vám pomohou fotky na následující dvojstraně, kde uvidíte Pepu v osmi konkrétních rolích, které si u nás v divadle zahrál.

Během zkoušení Kejklíře z Lublinu jsem na jedné zkoušce narazil na svoji neznalost slovenského jazyka. Nu což, jsem narozený v 93. a za mě už se v televizi a rádiu mluvilo jen česky. Slovensky sice něco rozumím, ale stále existuje spousta slov, která mě dostanou do úzkých. Na této konkrétní zkoušce, která za mě byla celá bizarní, jsem běhal okolo postele například jako kůň, pes, kočka a další zvířena. Po mém průběhu zvířecí říší, který

trval přibližně 20 minut následoval dialog s kolegou Martinem Mejzlíkem. Po konci dialogu jsem odcházel a z hlediště jsem uslyšel režiséra, jak mi křičí do zad: „(viz tajenka)!“ Řekl jsem si, že na téhle zkoušce už může být možné vše, pokrčil jsem rameny, nasedl do imaginární kánoe a po proudu jsem se plavil do zákulisí. Dnes už vím, co to znamená, a tak nechávám své imaginární plavidlo zakotvené ve svém hereckém šuplíku.“

Svá řešení zasílejte do konce měsíce října na adresu hlavackova@vcd.cz, 1. listopadu z nich opět vylosujeme tři šťastlivce, které odměníme drobnými divadelními dárky. Správné řešení tajenky předprázdninové křížovky s Janem Musilem znělo „chtělo zahrát“. Výhercům, jimiž se tentokrát stali paní Adéla Čápová, paní Věra Pavlíčková a pan Karel Buzek, srdečně gratulujeme!

AnH →

NAPSALI jste nám...

Po roce a půl se pomalu loučíme s rubrikou křížovek s našimi herci, a tak mě napadlo, že to je dobrá příležitost k tomu probrat e-mailovou schránku a podělit se o několik nejhezčích vzkazů od vás, našich diváků a čtenářů, kteří nám pravidelně posíláte správná řešení tajenky. Děkujeme za ta milá slova přízně, která nás motivovala hlavně, ale nejen v době, kdy jsme pro vás nemohli hrát. A vám všem, kteří mi píšete, jak vás luštění baví, se musím přiznat, že i pro mě je příprava každé křížovky potěšením, ale hlavně mi budou chybět právě ty vaše milé mailové zprávy...

Paní Bohumila Ševčíková,
která si na jaře 2021 vyzvedla
zaslouženou výhru, nám poslala
následující vzkaz:

Dobrý den, dnes jsem si vyzvedla
výhru v soutěži. Video už mám
prohlédnuté a knížka je nádherná.
Ještě jednou moc a moc děkuji
celému divadlu také za to, že nám
pomáháte překonat tu děsnou
dobu, přestože máte také svoje
problémy. Chodím do vašeho divadla
už skoro 70 let. Poprvé byla
s rodiči na Zuzaně Vojtířové možná
tehdy ještě s Janou Štěpánkovou.
Těším se, až bude divadlo zase plné,
chyběte mi. Přěji vám hodně zdraví
a brzké otevření divadla.

**Společně se správným řešením
tajenky nám poslala loni jarní
povzbudivý pozdrav také paní
Petra Boguschová:**

Moc zdravím všechny z VČD. Přěji
všem v divadle hodně sil a energie,
abyste tuto nelehkou dobu přečkali
a aby se zase co nejdříve mohlo hrát.
Divadlo mi moc chybí.

**Duší křížovek je také paní Marie
Svobodová, která byla vyloso-
vána hned jako první výherkyně
první tajenky:**

Dobrý den, paní Hlaváčková!
Divadelní křížovky nejsou žádnou
procházku růžovým sadem. Dnes
jsem obdržela Divadelní zpravodaj,
a místo abych šla v tak krásný den
ven, vrhla jsem se do luštění. Uf!!!
Snad je výsledek správný – TAKOVEJ
CAJMRSK.

Moc Vás a celé divadlo zdravím.
Samozřejmě s velkým povzdechem,
kdy už budeme opět s vámi!

**Loni v létě mi napsala jedna
z úspěšných luštitelky, paní**

**Šárka Hortová v reakci na svoji
výhru:**

Dobrý den, paní Hlaváčková,
odměnu jsem si v předprodeji
vyzvedla a chci Vám moc poděko-
vat – kniha i CD mi udělaly velkou
radost, neboť VČD je moje srdeční
záležitost...

S manželem máme již 26 let
předplatné, s radostí jsem si proto
připomněla všechny zhlédnuté
inscenace (což byly kromě asi tři
úplně všechny) a s trochou nostal-
gie jsem si zavzpomínala na doby
v knize jen letmo připomenuté, kdy
jsem byla ještě coby studentka
konzervatoře v osmdesátých letech
na půl úvazek členkou stálého diva-
delního orchestru. Následný odchod
do Prahy a studium na Katedře
hudební a divadelní vědy moje
angažmá ve VČD sice ukončily, ale
na období, které jsem zde pracovně
trávila pod vedením pana dirigenta
Drahoše a řady vynikajících
režisérů (Jaroslav Vostrý, Michael
Tarant), stále ráda vzpomínám.

Ještě jednou děkuji a přiji Vám
krásné divadelní prázdniny, hezké
léto a hodně dobrých dramaturgic-
kých nápadů a inspirací. Děkuji za
řadu streamů, které nám divákům
byly doslova terapií v lockdowno-
vých dnech a už se moc těším na
novou (a doufáme, že už „normál-
ní“) divadelní sezónu! :-)

**Pan Zbyněk Veselý reagoval na
zprávu o své výhře v křížovce
s Martinou Sikorovou takto:**

Dobrý den. Děkuji za příjemnou
zprávu. Odměnu si rád vyzvednu
v předprodeji u děvčat. Největší
radost mi však uděláte, pokud di-
valdo bude hrát. Museli jsme zatím
oželet GRAND Festival smíchu,
a tak se s manželkou těšíme na

„normální“ provoz divadla.

Již nám moc chybíte.

Moc děkuji za Vaši práci pro diva-
dlo i pro nás diváky a přiji hlavně
zdraví a vše dobré.

PS: Moje jméno ve zpravodaji uvést
můžete – ve spojení s Martinou
Sikorovou je to pro mne velká
pocita.

**Pan Jiří Bureš nám na začátku
letošního roku napsal:**

Dobrý den, děkuji za odpověď. Též
Vás srdečně zdravím a po celý rok
přeju hlavně pevně zdraví v této
těžké době a hodně zdraru na poli
pracovním i soukromém.
Přiznám se, že mě křížovky
v Divadelním zpravodaji hodně
baví; tentokrát jsem si říkal, že
ještě nebyla křížovka s Martinou
Sikorovou a vzápětí mi tip vyšel.
Je to moje oblíbená herečka, stejně
jako mnoho dalších.
Tato soutěž by mi dost chyběla,
kdyby skončila.

**Poslední vybraný vzkaz ze za-
čátku letošní divadelní sezóny
je od pravidelné luštitelky,
paní Kateřiny Jiroutové, která
každý měsíc posílá svoje řešení
tajenky mezi prvními:**

Dobrý den, paní Hlaváčková, zdra-
vím Vás po prázdninách. Už jsem
se nemohla dočkat, až mi přijde
Divadelní zpravodaj a budu zas
luštit! Tak tedy zasílám tajenku
křížovky s Petrem Dohnalem, která
zní: Nikde nikdo? Už se na vás
všechny moc těším, teď v pátek
a v sobotu na Dni otevřených dveří.
Tituly nadcházející sezóny jsou
velmi zajímavé a nechám se pře-
kvapit, který z nich mě nadchne.
Přiji Vám úspěšnou novou
113. sezónu!

AnH

LAIK SE LOUČÍ S KYTICÍ A VEČERNÍČKEM

← B. HALÁKOVÁ A K. TUROČIOVÁ V KYTICI,
FOTO J. SEJKORA

Mladé divadelní studio LAIK, působící při Východočeském divadle pod vedením Zdeňka Rumpíka už téměř deset let, čekají v říjnu dvě derniéry. Loučení však nebude tak smutné, jak obvykle bývá, neboť stažené inscenace v repertoáru dětského divadelního souboru brzy nahradí zcela nové tituly, které naši začínající herci právě zkouší. Těšit se můžete na pohádku Sněhurka a sedm trpaslíků, kterou uvedeme ještě během stávající sezóny, a v září 2023 pak na inscenaci Přestupní stanice: Strach.

Vraťme se ale k chystaným derniérám – v neděli 9. října na velkém jevišti Městského divadla naposledy uvidíte Erbenovu **KYTICI**, kterou pro starší členy LAIKu dramatzovala dramaturgyně souboru **Kristýna Plešková**.

„Laikovské“ zpracování Kytice zavádí publikum do malé české vesnice za učitelem místní jednotřídky, s nímž diváci prožijí jeden rok jeho života. „Tamní žáci jsou hraví a výměnou za historky vyprávěné panem učitelem přináší své vlastní, které zaslechli ve vesnici, v kostele či jen tak mimochodem od rodičů. Před našima očima tak ožívají hororové balady Karla Jaromíra Erbena, mezi nimiž se rozkrývají i další příběhy,“ přibližuje děj Kristýna Plešková.

„Naše adaptace představuje v jedné inscenaci všechny Erbenovy balady, což bylo výzvou. Některé jsou zpívané, někde je hodně symboliky. Celou hru doprovází originální stínohra, pár výstupů vypadá vážně děsivě a dramaticky,“ doplňuje jeden z protagonistů David Kopecký.

Druhou inscenací LAIKu, kterou na našich prknech uvidíte v říjnu naposledy, bude pohádka **O ZTRACENÉM VEČERNÍČKOVÍ**. Jedná se o další opus z pera dramaturgyně **Kristýny Pleškové**, která děj tentokrát zasadila do pohádkové země mnoha generacím známého chlapečka jménem Večerníček.

„V roce 2020, kdy měla být premiéra, kterou ale koronavirus o rok posunul, slavil Večerníček půlkulatiny, bylo mu neuvěřitelných 55 let. Proto jsme si s panem Rumpíkem řekli, že by byla škoda toto výročí nepřipomenout. V inscenaci jsme použili řadu klasických pohádek, dětem jsme tak rozšířili znalosti a dospělým připomenuli pohádky z jejich dětství,“ říká Kristýna Plešková.

Daniéra interaktivní pohádky, v níž se Honzík s Aničkou vydávají do pohádkové země hledat ztraceného Večerníčka, se uskuteční v neděli 30. října na Malé scéně ve dvoře.

RaS

→ Š. VENCIL V POHÁDCE O ZTRACENÉM
VEČERNÍČKOVÍ, FOTO J. SEJKORA

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

CH&T PARDUBICE

**STAVÍME
HROŠÍ SILOU**

hrosipardubice.cz

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
☎ 466 616 411 WWW.VCD.CZ
f FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
PONĚLÍ–ÚTERÝ 10:00–18:00
STŘEDA–ČTVRTEK 10:00–17:00
PÁTEK ZAVŘENO
☎ 466 616 432 ☎ 466 616 402
✉ OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
☎ 466 616 430

HROMADNÉ OBJEDNÁVKY
LENKA HRONOVÁ ☎ 725 986 767
✉ HRONOVA@VCD.CZ

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 16:00–17:00
☎ 466 616 423 ☎ 602 405 379

DIVADELNÍ KLUB ☎ 602 528 752
PONĚLÍ–ČTVRTEK 11:00–23:00
PÁTEK 11:00–00:00
SOBOTA 16:00–00:00
NEDĚLE 16:00–22:00

ZŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

PARTNEŘI VČD

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ŘÍJEN 2022 PŘIPRAVIL: R. SMETANA DESIGN: A. HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: T. LNĚNIČKA A A. TREMBECKÁ, PEKAŘOVA ŽENA, FOTO P. ŠEDIVÝ